

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3ObdoK/7/2024
Identifikačné číslo spisu:	1119203566
Dátum vydania rozhodnutia:	12.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Sedláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1119203566.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu Kataríny Pramukovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v spore žalobcu Mgr. Peter Zvara, správca konkurznej podstaty úpadcu Kerametal, akciová spoločnosť, Bratislava, Jašíkova 2, Bratislava, IČO: 00 000 671, sídlo kancelárie správcu Obchodná 2, Bratislava proti žalovanému Ing. G. U., narodený X.X.XXXX, W., zast. JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo námestie č. 2, Bratislava, o vydanie vecí, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-36Cb/40/2019 a o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/92/2022- 227 zo dňa 21.3.2024, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 4Cob/92/2022-227 zo dňa 21.3.2024 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 36Cb/40/2019-196 zo dňa 10.5.2022 (ďalej aj „rozsudok súdu prvej inštancie“). O trovách konania rozhodol odvolací súd tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2. Odvolací súd v napadnutom rozsudku poukázal na správnosť právneho názoru súdu prvej inštancie, ktorý v bode 22. odôvodnenia rozsudku uviedol, že predmetné zmenky, aj keď boli vyhlásené Najvyšším súdom SR za neplatné (sp. zn. 4Obo/97/2011 a sp. zn. 4Obo/98/2011), sú listinnou, dostatočne identifikovateľnou hnutelnou vecou, ktorá je spôsobilým predmetom na vydanie vecí a v žalobe o vydanie vecí nie je rozhodujúce, či s predmetnými zmenkami je spojené právo na vyplatenie týchto zmeniek. Odvolací súd ďalej uviedol, že sporným v konaní bolo splnenie hmotnoprávnych predpokladov na podanie reivindikačnej žaloby, konkrétne spôsobilej veci na vydanie v nadväznosti na § 118 Občianskeho zákonníka a skutočnosť, či predmetné veci zadržiava tretia osoba u seba neoprávnene. Odvolací súd vyjadril súhlas s názorom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 23. rozsudku, v zmysle ktorého sa nemožno stotožniť s tvrdením žalovaného o poskytnutí súčinnosti tým, aby si žalobca sám hľadal originály zmeniek v jeho priestoroch, pretože podľa súdu nejde o naplnenie definície poskytovania

súčinnosti. Odvolací súd sa súčasne stotožnil s tvrdením žalovaného, že predmetné zmenky nie je možné umoriť, a to z dôvodu, že nebolo preukázané, že zmenka je stratená alebo bola zničená. Odvolací súd zdôraznil, že žalovanému boli zmenky Krajským súdom v Bratislave dňa 14.11.2018 osobne odovzdané. O tom, že zmenky mal, svedčí aj to, že kópie zmeniek odovzdal žalobcovi. K tvrdeniu žalovaného, že rozsudok súdu prvej inštancie je arbitrárny a nepreskúmateľný, pretože nie je zrejmé, prečo súd konanie a súčinnosť žalovaného považuje za neoprávnené zadržiavanie, odvolací súd doplnil, že nie je rozhodujúce, či žalovaný originály zmeniek chce alebo nechce vydať. Je zrejmé, že mu boli Krajský súdom v Bratislave dňa 14.11.2018 vydané, preto bol posledný, kto ich mal v držbe a nakoľko ide o identifikovane hnutelné veci, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu, je podaná žaloba dôvodná. K tvrdeniu žalovaného, že ak by vedel názor súdu prvej inštancie, že konanie žalovaného je účelové a tendenčné, prispôbil by svoj procesný postup a navrhol by ďalšie dokazovanie, prípadne by opakovane poskytol žalobcovi ďalšiu súčinnosť tak, aby preukázal, že vec nezadržiava a neodmieta ju vydať vlastníčkovi, odvolací súd konštatoval, že odvolateľ neuviedol, aké dôkazy chcel predložiť na preukázanie, že zmenky nezadržiava a neodmieta ich vydať.

3. Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) v celom rozsahu a v zákonom stanovenej lehote dovolanie, ktorým dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania dovolateľ odôvodnil § 420 písm. f) CSP a zároveň aj § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

4. Dovolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že sa nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že zmenky sú neplatné a nepoužiteľné, nenesú v sebe žiadne právo na peňažné plnenie, a teda sú nespôsobilým predmetom podanej reivindikačnej žaloby. Podľa názoru žalovaného nemožno žiadať vydanie zmeniek, keďže listiny zmenkami nie sú, pretože v nich nie je inkorporované majetkové právo spojené s cenným papierom. Vo vzťahu k zadržiavaniu veci inou osobou dovolateľ poukázal na svoju procesnú obranu, v rámci ktorej predložil súdu prvej inštancie dôkazy o tom, že nezadržiava listiny neoprávnené. Dovolateľ uviedol, že bol kedykoľvek pripravený poskytnúť žalobcovi súčinnosť a sám iniciatívne ponúkol sprístupnenie všetkých kancelárskych priestorov, kde by sa listiny mohli nachádzať, avšak žalobca na ponúknutú súčinnosť nijako nereagoval. K poskytnutiu súčinnosti žalovaný uviedol, že mu nie je jasné, ako súd ustálil, že žalovaný nechce vydať listiny žalobcovi alebo neposkytuje žalobcovi súčinnosť. Namietal, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku nijako neodôvodnil, z čoho usúdil, že konanie žalovaného je „účelové a tendenčné“, keďže žalovaný opakovane deklaroval vôľu kedykoľvek sprístupniť archív, aktívne listiny hľadal a konštatoval ich stratu. Žalovanému nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie považuje konanie žalovaného za „účelové a tendenčné“ a prečo v rozpore s vykonaným dokazovaním súd tvrdí splnenie hmotnoprávnej podmienky podania reivindikačnej žaloby, ktorou je protiprávne zadržiavanie veci. Žalovaný tvrdí, že ním ponúknutá možnosť vstúpiť do priestorov, kde by sa listiny mohli ešte nachádzať a ich hľadanie v súčinnosti so žalovaným nenapĺňa znaky protiprávneho zadržiavania veci. Žalovaný zároveň uviedol, že nemal a nemá vedomosť, kde sa listiny nachádzajú; je možné že tieto boli skartované alebo inak zlikvidované. Dovolateľ ďalej namietal, že v rozsudku súdu prvej inštancie abscentuje logicky zdôvodnená úvaha, ako môže byť splnená podmienka protiprávneho zadržiavania veci zo strany žalovaného i napriek vyššie konštatovanej a poskytnutej súčinnosti žalovaného pri dohľadaní listín a sprístupnení priestorov. Ďalej dovolateľ uviedol, že nepovažuje záver odvolacieho súdu za správny, keďže hmotnoprávnou podmienkou reivindikačnej žaloby je okrem iného, že tretia osoba má konkrétnu vec v držbe a zadržiava ju u seba neoprávnené a rozhodne nie je irelevantné, či žalovaný listiny chce alebo nechce vydať, keďže zadržiavanie je konanie, v rámci ktorého osoba odmieta vec vydať. Dovolateľ je presvedčený, že jeho konanie nemožno považovať za zadržiavanie a nie je zrejmé, z akého dôvodu nepovažuje odvolací súd vôľu žalovaného vec vydať za dôležitú/rozhodujúcu. Ďalej žalovaný namietal, že nemal vedomosť o predbežnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie v časti vyhodnotenia ním poskytovanej súčinnosti ako tendenčného a účelového konania, a tvrdil, že ak by o uvedenom názore súdu vedomosť mal, by opakovane poskytol žalobcovi ďalšiu súčinnosť.

5. Ďalej dovolateľ uviedol, že z rozsudku súdu prvej inštancie ani z rozsudku odvolacieho súdu nie je jasné, aká forma súčinnosti by pre súdy bola dostatočná natoľko, aby konanie žalovaného nebolo možné považovať za zadržiavanie veci v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Následne uviedol, že má za to, že sa jedná o právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Podľa názoru žalovaného je na mieste vyhodnotiť, či uvedené konanie žalovaného je možné považovať za zadržiavanie veci. Žalovaný má súčasne pochybnosť o tom, či možno podanou žalobou identifikovať vec, ktorá neexistuje, t. j. žiadať vydanie zmieniek, pokiaľ sa nejedná o zmenky, ale ako konštatoval odvolací súd o hnutelné veci (listiny).

6. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený advokátom (resp. advokátskou kanceláriou) v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného je potrebné odmietnuť. V nasledujúcich bodoch dovolací súd uvádza stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP):

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP

8. Dovolací súd považuje v prvom rade za potrebné uviesť, že dovolateľ v podanom dovolaní v podstatnom rozsahu recykloval argumenty uvádzané v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie a zároveň, že dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi uvedenými v dovolaní. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní ako náležitosť dovolania podľa § 428 CSP. Dovolací súd teda preskúmava napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré dovolateľ uviedol vo svojom dovolaní. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 a § 432 ods. 1 CSP).

9. Súčasne je potrebné konštatovať, že dovolací súd nie je treťou inštanciou a tiež, že dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Z uvedeného vyplýva, že dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený revidovať správnosť a úplnosť skutkových zistení a zároveň nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dokazovanie, okrem posúdenia, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade znátočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd takúto vadu v posudzovanom spore nezistil.

10. Dovolateľ v rámci prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP namietal skutkové zistenia, že „listiny označené ako zmenky sú vecou spôsobilou na vydanie“ a že „boli splnené hmotnoprávne predpoklady reivindikačnej žaloby“. Ďalej namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v súvislosti so skutočnosťou, že „zmenky sú neplatné, nepoužiteľné a nenesú v sebe žiadne právo na plnenie, čo ich robí podľa názoru dovolateľa nespôsobilým predmetom reivindikačnej žaloby“, ako aj nedostatočné odôvodnenie týkajúce sa vyhodnotenia „súčinnosti poskytnutej žalovaným za zadržiavanie veci“.

11. Podľa názoru dovolacieho súdu vyhodnotenie označených listín ako veci spôsobilej jej vydania, ako aj vyhodnotenie, či sú v danom prípade splnené hmotnoprávne predpoklady žaloby o vydanie veci spadá pod právne posúdenie a je možné ho namietat iba podľa § 421 ods. 1 v spojení s § 432 CSP. Dovolateľ však uvedenými dôvodmi argumentoval splnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, v

rámci ktorého nie je možné preskúmať nesprávne právne posúdenie vecí. Okrem uvedeného, dovolateľ nevymedzil uvedené dôvody v zmysle § 432 ods. 2 CSP, keď neuviedol, v čom spočíva nesprávnosť daného právneho posúdenia. Z obsahu dovolania možno vyčítať celkovú nespokojnosť žalovaného s napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu, avšak za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že žalovaný sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12. Pokiaľ ide o námietku nedostatočného odôvodnenia v súvislosti so skutočnosťou, že zmenky sú neplatné, nepoužiteľné a nenesú v sebe žiadne právo na plnenie, čo ich robí podľa názoru dovolateľa nespôsobilým predmetom reivindikačnej žaloby, dovolací súd poukazuje na body 26. a 27. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, z ktorých dostatočne zreteľne vyplýva, prečo odvolací súd považoval za správny záver súdu prvej inštancie, že listiny označené zmenky sú spôsobilým predmetom žaloby o vydanie vecí.

13. V súvislosti s námietkou nedostatočného odôvodnenia týkajúceho sa vyhodnotenia súčinnosti poskytnutej žalovaným za zadržiavanie vecí, dovolací súd poukazuje na body 30. až 32. napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, v rámci ktorých odvolací súd uviedol, že pre rozhodnutie vecí nie je rozhodujúce, či žalovaný chce alebo nechce originály zmeniek vydať. Už súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vysvetlil, že reivindikačná žaloba predpokladá, že iná osoba neoprávnené, t. j. bez právneho dôvodu zadržiava vec patriacu vlastníkovi. Pasívna legitímácia v spore prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak bez riadneho právneho dôvodu. Dovolateľovi nie je tiež zrejmé, z akého dôvodu nepovažoval odvolací súd vôľu žalovaného vec vydať za dôležitú. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na vyššie uvedené, z čoho vyplýva, že žalovaný originály zmeniek nevydal a táto skutočnosť bola v konaní rozhodujúca.

14. Dovolateľ ďalej namietal, že mu nie je zrejmé, prečo súd jeho konanie a súčinnosť považuje za neoprávnené zadržiavanie. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na bod 19. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom uviedol, že „žalobca ako správca dlžníka konal na základe záväzného pokynu (v zmysle bodu 3 programu) zasadnutia veriteľského výboru. Udelený záväzný pokyn ho oprávňoval, aby vo vzťahu k predloženej výzve KS BA vo veci prevzatia 3 ks zmeniek č.k. 58Cb/55/1999 zo dňa 8.10.2018, prevzal všetky zmenky v uvedenom súdnom konaní. Predmetné zmenky boli prevzaté osobne Ing. Junasom - predsedom predstavenstva úpadcu z Krajského súdu Bratislava dňa 14.11.2018, a to na základe výzvy Krajského súdu Bratislava zo dňa 8.10.2018. Žalobca v zmysle uvedeného pokynu veriteľského výboru požiadal žalovaného o osobné stretnutie za účelom prevzatia 3 ks originálov zmeniek, pričom žalovaný na predmetnom stretnutí odovzdal žalobcovi len fotokópie zmeniek. Žalobca preto písomne vyzval žalovaného, aby odovzdal v kancelárii správcu, v úradných hodinách správcu, originály žalobou požadovaných zmeniek. Žalovaný napriek písomnej výzve originály vyššie uvedených zmeniek v stanovenej lehote neodovzdal s odôvodnením, že tieto z dôvodu prebiehajúcej rekonštrukcie svojej kancelárie nevedel nájsť.“ Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie v bode 30. odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval, že zmenky boli žalovanému vydané Krajským súdom v Bratislave dňa 14.11.2018, preto bol posledný, kto ich mal v držbe. Dovolací súd v zmysle uvedeného konštatuje nedôvodnosť predmetnej námietky, keďže súdy nižších inštancií dostatočne a jasne odôvodnili a vysvetlili, že žalovaný bol posledný, kto mal zmenky v držbe a napriek písomnej výzve originály zmeniek neodovzdal. Bolo na žalovanom, aby v danom spore preukázal, že bol držby prevzatých zmeniek zbavený.

15. K tvrdeniu dovolateľa, že nemal vedomosť o predbežnom právnom posúdení vecí súdom prvej inštancie v časti vyhodnotenia ním poskytovanej súčinnosti ako tendenčného a účelového konania a k

jeho námietke, že ak by o tom vedomosť mal, poskytol by žalobcovi ďalšiu súčinnosť tak, aby preukázal, že vec skutočne nezadržiava a neodmieta ju vydať, sa vyjadril odvolací súd v bode 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku a zdôraznil, že žalovaný v odvolaní neuviedol, aké dôkazy chcel predložiť na preukázanie, že zmenky nezadržiava a neodmieta ich vydať vlastníkovi.

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

16. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

17. Podľa § 432 ods. 1 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

18. Podľa § 432 ods. 2 CSP dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

19. V rámci argumentácie týkajúcej sa prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP dovolateľ uviedol, že „z prvoinštančného ani z odvolacieho rozsudku nie je jasné, aká forma súčinnosti by bola pre súdy dostatočná natoľko, aby konanie žalovaného nebolo možné považovať za zadržiavanie vecí v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka“. Ďalej uviedol, že „vzhľadom na jeho podania a ním poskytnutú súčinnosť je potrebné vyhodnotiť, či uvedené konanie žalovaného je možné považovať za „zadržiavanie“ vecí, v tomto prípade hnutelných vecí (listín).“

20. Dovolací súd s poukazom na charakter sporu (vydanie vecí) uvádza, že otázka „poskytnutia súčinnosti“ v súvislosti vydaním predmetu sporu, nebola kľúčová pre rozhodnutie veci. Už súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vysvetlil, že reivindikačná žaloba predpokladá, že iná osoba neoprávnene, t. j. bez právneho dôvodu zadržiava vec patriacu vlastníkovi. Pasívna legitímácia v spore prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak bez riadneho právneho dôvodu. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie v bode 30. odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval, že zmenky boli žalovanému vydané Krajským súdom v Bratislave dňa 14.11.2018, preto bol posledný, kto ich mal v držbe a napriek písomnej výzve originály zmienek neodovzdal žalobcovi. Z uvedeného vyplýva, že rozhodujúcou skutočnosťou v konaní bola otázka oprávnenosti/neoprávnenosti držby zmienek žalovaným.

21. Dovolací súd ďalej konštatuje, že dovolateľ neuviedol právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, zároveň ani nepredniesol právnu argumentáciu, ktorá by spĺňala atribúty § 432 ods. 2 CSP, keď neuviedol, v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia.

22. Dovolateľ súčasne v rámci argumentácie týkajúcej sa prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP dovolateľ uviedol, že má pochybnosť o tom, „či možno podanou žalobou identifikovať vec, ktorá neexistuje. t. j. žiadať vydanie zmienek, pokiaľ sa nejedná o zmenky, ale ako konštatoval odvolací súd, o hnutelné veci (listiny).“

23. Dovolací súd opätovne konštatuje, že dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod v súlade s § 432 ods. 2 CSP, keď neuviedol, v čom spočíva nesprávnosť záveru odvolacieho súdu, ktorý v bode 27. napadnutého rozhodnutia konštatoval správnosť právneho názoru súdu prvej inštancie, ktorý v bode 22. odôvodnenia rozsudku uviedol, že „predmetné zmenky, aj keď boli vyhlásené Najvyšším súdom SR za neplatné (sp. zn. 4Obo/97/2011 a sp. zn. 4Obo/98/2011), sú listinnou, dostatočne identifikovateľnou hnutelnou vecou, ktorá je spôsobilým predmetom na vydanie vecí“ a že „v žalobe o vydanie vecí nie je rozhodujúce, či s predmetnými zmenkami je spojené právo na vyplatenie týchto zmienek, ale podstatou predmetnej žaloby je vydanie identifikovateľných hnutelných vecí vo vlastníctve žalobcu, ktoré neoprávnene zadržiava žalovaný. Keďže sa predmetné, žalobou označené hnutelné veci nachádzajú na

hmotne zachytenom výsledku, ktorým je listina bližšie označená v žalobe, nie je dôvod na zamietnutie žaloby o vydanie týchto vecí len preto, že ako zmenky boli tieto vyhlásené za neplatné“.

24. Na základe uvedeného dovolací súd uzatvára, že k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f) CSP nedošlo a z toho dôvodu dovolanie žalovaného v tejto časti odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP. Vo vzťahu k dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP, preto dovolací súd dovolanie žalovaného v tejto časti odmietol podľa § 447 písm. f) CSP.

25. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli (k tomu pozri R 72/2018).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.